

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 747/2015
15.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката М.Р., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Јагодини Ик 46/14 од 24.06.2015. године и Вишег суда у Јагодини Икж 49/15 од 06.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката М.Р., поднет против правноснажних решења Основног суда у Јагодини Ик 46/14 од 24.06.2015. године и Вишег суда у Јагодини Икж 49/15 од 06.07.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини Ик 46/14 од 24.06.2015. године, одбијена је као неоснована молба осуђеног М.П. за одлагање почетка издржавања казне. Тим решењем окривљени је обавезан да суду на име таксе за молбу и одлуку по молби ради одлагања почетка издржавања казне плати износ од 1.570,00 динара у року од 15 дана од дана пријема решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Јагодини Икж 49/15 од 06.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног М.П. изјављена против решења Основног суда у Јагодини Ик 46/14 од 24.06.2015. године и истом је наложено да на име судске таксе плати износ од 1.570,00 динара у року од пет дана од дана пријема решења, под претњом принудне наплате.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.П., адвокат М.Р., због повреде закона из члана

485. став 1. тачка 1. ЗКП и то конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП и из члана 438. став 2. ЗКП, због повреде одредбе члана 113. ЗКП и одредбе члана 59. став 1. тачка 1. Закона о извршењу кривичних санкција, са предлогом да Врховни касациони суд наведена правноснажна решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз налог да првостепени суд одреди вештаке адекватне медицинске струке како би исти утврдили оправданост захтева окривљеног, или пак да укине решење донето у поступку по жалби и предмет врати жалбеном суду на поновно одлучивање и да истовремено одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката М.Р., је неоснован.

Бранилац окривљеног М.П., у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 2. ЗКП наводима да је судија Мирјана Јовановић морала бити изузета од судијске дужности у предмету Основног суда у Јагодини Ик 49/15 обзиром да је њен брачни друг М.Ј. у истом предмету поступао као бранилац по службеној дужности окривљеног приликом саслушавања истог у Полицијској управи у Јагодини.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Према одредби члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети од судијске дужности.

Одредбама члана 37. став 1. тач. 1) до 4) ЗКП предвиђене су ситуације у којима се судија мора изузети од вршења судијске дужности у одређеном предмету, због неког одређеног односа и повезаности судије са учесницима поступка или са предметом. Између осталог, када је реч о повезаности судије са предметом, прописано је, у тачки 4), да судија не може вршити судијску дужност ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању

оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из наведених законских одредаба произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка о којој је реч и на коју се позива бранилац окривљеног у захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се морао обавезно изузети из разлога прописаних у члану 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају, није реч о некој од наведених процесних ситуација већ о поступку одлучивања о молби окривљеног за одлагање почетка издржавања казне затвора, па како судија Мирјана Јовановић у овом предмету није поступала као судија за претходни поступак, нити учествовала у доношењу првостепеног решења о потврђивању оптужнице нити учествовала у суђењу, односно на главном претресу у првом степену, то, по оцени Врховног касационог суда а супротно наводу браниоца окривљеног околност да је брачни друг окривљене поступао у истом предмету као бранилац по службеној дужности приликом саслушавања окривљеног у преткривичном поступку према цитираним одредбама процесног закона не представља апсолутно сметњу за њено учешће у доношењу те одлуке.

Наводима захтева да приликом доношења одлуке о молби окривљеног ради одлагања почетка издржавања казне затвора суд није одредио предложено медицинско вештачење ради утврђивања основаности молбе, већ је те чињенице утврђивао сам, као нестручан за ту област, што је супротно одредби члана 113. ЗКП и одредби члана 59. став 1. тачка 1. ЗИКС-а по налажењу Врховног касационог суда оспорава се чињенично стање утврђено првостепеним, а потврђено другостепеним решењем.

Међутим, како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, као ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. ЗКП на коју се захтевом браниоца окривљеног указује не представљају разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном, преко браниоца, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.